

مقدمه: پورپورای ترومبوسیتوپنیک ایمیون نوعی بیماری اتوایمیون اکتسابی همراه با ترومبوسیتوپنی و تخریب پلاکت است که اثر منفی قابل توجهی بر کیفیت زندگی بیماران میگذارد. درمانهای رایج برای این بیماری شامل ریتوکسیماب و طحال برداری میباشد. هدف از این مطالعه بررسی بین تاثیرات ریتوکسیماب و طحال برداری در بیماران مبتلا به پورپورای ترومبوسیتوپنیک ایدیوپاتیک بود.

روش پژوهش: این مطالعه به روش مرور نظام مند انجام گردید. پایگاههای مورد استفاده عبارت بودند از PubMed، Cochrane library، Scopus، Web of science، Embase، TRIP، SID و Google Scholar. جستجو محدود به مطالعات منتشر شده به زبان انگلیسی تا اردیبهشت ۱۳۹۹ بود. یک جستجوی دستی نیز در مجلات کلیدی و منابع مطالعات مروری و کلیدی اولیه انجام گرفت. در این پژوهش پیامدهای اثربخشی و ایمنی مورد تجزیه و تحلیل کیفی قرار گرفتند.

یافته‌ها: پس از غربالگری مطالعات ۳ مطالعه معیار ورود را دارا بودند وارد این مطالعه شدند. یافته‌ها نشان داد که برای پیامد بقای بیماران به دلیل خونریزی یا عفونت بیمارستانی به دلیل خونریزی، اثربخشی طحال برداری بهتر از ریتوکسیماب بود. در حالیکه برای پیامد افزایش تعداد پلاکت، اثربخشی ریتوکسیماب بهتر از طحال برداری بود. هر دو مداخله ایمن گزارش شدند. به دلیل اینکه شواهد کافی در رابطه با اثربخشی مداخلات محدود بود لذا ارزیابی اقتصادی انجام نگرفت. نتیجه گیری: شواهد ناکافی در مورد مقایسه اثربخشی و ایمنی ریتوکسیماب و طحال برداری در بیماران مبتلا به پورپورای ترومبوسیتوپنیک وجود دارد. تصمیم گیری در این مورد نیازمند مطالعات بیشتری میباشد.

کلیدواژه‌ها: پورپورای ترومبوسیتوپنیک ایمیون، ریتوکسیماب، طحال برداری